

„Ember és polgár vagyok”

Jerzy Snopek Petőfi versfordításaiból

Nem ért engem a világ (részlet)

Nem ért engem a világ!
Nem fér a fejébe,
Egy embernek éneke
Hogy lehet kétféle?
Hogy dalolhat az jelenleg
Szívrepesztő bánatot,
Ki elébb egy pillanattal
Úgy örült, úgy vígadott?

Ember és polgár vagyok.
Mint ember mi boldog!
És mint polgár, lelkemen
Mily keservet hordok!

(...)

Pest, 1846. november 20. után

A bánat? Egy nagy oceán

A bánat? egy nagy oceán.
S az öröm?
Az oceán kis gyöngye. Talán,
Mire fölhozom, össze is töröm.

Az ember ugyan hova lesz?...

Az ember ugyan hova lesz?..
Sokrates,
Ki a mérget megitta,
S hóhéra, ki a mérget neki adta,
Egy helyre mentek mind a ketten?
Oh lehetetlen!
És hátha... hátha...
Mért nem láthatni a másvilágba!

Szalkszentmárton, 1846, március 10. előtt

Nie rozumie mnie świat (fragment)

Nie rozumie mnie świat.
Nie mieści się mu w głowie,
Jak może różne pieśni
Śpiewać ten sam człowiek.
Jak może ten co wczoraj
Cieszył się jak szalony,
Uderzać tak bolesne,
Serce szarpiące tony?

Człowiek i obywatel,
Jako człowiek szczęśliwy,
Jako obywatela
Ból dręczy mnie straszliwy!

(...)

Smiutek? Jest wielkim oceanem

Smutek? Jest wielkim oceanem.
Czym jest radość?
Perełką na dnie.
Ledwie wydobędę, już przepadnie.

Dokąd człek zmierza

Dokąd człek zmierza za żywota kres?..
Czy Sokrates,
Który wypił cykutę,
I kat jego, który podał mu trutkę,
W tym samym miejscu znaleźli się po śmierci?
Och, nie! Zbyt wiele rozpaczy...
A jeśli... jeśli...
Czemu zaświatów nie można zobaczyć?!

A verseket Trojan Tünde válogatta. Jerzy Snopek lengyel fordításai a „Sándor Petőfi – Lutnia i miecz” című kötetből származnak, mely a Bialy Kruk kiadó gondozásában, 2019-ben jelent meg.

Hány csepp van az óceánban...

Hány csepp van az óceánban?
Hány csillag az égen?
Az emberiség fejin hány hajsza van?
S hány gonoszság szívében?

Igazság! alszol?

Igazság! alszol? vagy meg is halál?
E férfi méltó volt rá, hogy nyakáról
Aranylánc függjön; s íme a helyett
Ő függ, ő függ... a hóhér kötelén.
S ennek nyakában aranylánc van, pedig
Hóhérvék kötelén kéne függnie. –
Igazság! alszol? vagy meg is halál?

Szalkszentmárton, 1846. március 10. előtt

Az erdélyi hadsereg

Mi ne győznénk? hisz Bem a vezérünk,
A szabadság régi bajnoka!
Bosszuálló fényel jár előttünk
Osztrolenka véres csillaga.

Ott megy ő, az ősz vezér; szakálla
Mint egy fehér zászló lengedez;
A kivívott diadal utáni
Békeségnek a jelképe ez.

Ott megy ő, a vén vezér, utána
A hazának ifjusága mi,
Igy kísérik a vén zivatart a
Tengerek szilaj hullámai.

Két nemzet van egyesülve bennünk,
S mily két nemzet! a lengyel s magyar!
Van-e sors, amely hatalmasabb, mint
E két nemzet, ha egy célt akar?

Egy a célunk: a közös bilincset
Összetörni, melyet hordozánk,
S összetörjük, esküszünk piros mély
Sebeidre, megcsufolt hazánk!

Küldd elénk, te koronás haramja,
Légióként bérszolgádat,
Hogy számodra innen a pokolba
Holttestökből építsünk hidat.

Mi ne győznénk? hisz Bem a vezérünk,
A szabadság régi bajnoka!
Bosszuálló fényel jár előttünk
Osztrolenka véres csillaga!

Bánfihunyad, 1849. március 26-27.

Ile kropli...

Ile kropli jest w oceanie?
Ile gwiazd w niebie?
Ile włosów na głowie ludzkości?
Ile w sercach podłości?

Sprawiedliwości śpisz?

Sprawiedliwości śpisz? Czyś już jest martwa?
Ten człowiek zasłużył, by na jego szyi
Zawisnął złoty łańcuch, a oto
On sam zawisł... na sznurze kata.
Tymczasem na jego szyi wisi złoty łańcuch,
Choć on sam winien wisieć na sznurze kata.
Sprawiedliwości śpisz? Czyś już jest martwa?

Armia siedmiogrodzka

Zwycięzimy wszak Bem naszym wodzem,
Mistrz wolności, ludów obrońca!
Blaskiem zemsty pulsuje przed nami
Ostrołęki gwiazda krwawiąca.

On na czele, jego broda biała
Niczym biały sztandar powiewa,
Niczym symbol wywalczonej glorii
I pokoju, który nas czeka.

On na czele...stary wódz, a za nim
Idzie młódź ku ojczyźnie chwale;
Tak starego Zefira prowadzą
Oceanów łagodne fale.

Dwa narody w nas się zjednoczyły,
Dwa narody: polski i węgierski,
W tym przymierzu mam dosyć siły,
By do bojów stawać zwycięskich.

Cel nasz wspólny: pokruszyć kajdany,
Niech zostaną rany i blizny,
I skruszymy, z serca przysięgamy
Na bolesne rany ojczyzny!

Wyślij na nas, ty łotrze w koronie,
Legion swoich płatnych sługusów,
Byśmy mogli ci most zbudować
Wprost do piekła, łotrze, z ich trupów.

Zwycięzimy wszak Bem naszym wodzem,
Mistrz wolności, ludów obrońca!
Blaskiem zemsty pulsuje przed nami
Ostrołęki gwiazda krwawiąca.

Forrás: „Głos Polonii”